

Egy interpelláció és három indítvány a szeptemberi közgyűlésen.

— **Felirat Szeged-megye létesítéseért. — Allitson fel a kormány Szegeden is tisztviselőkonyhákat. — A bérkocsisok megrendszbálgószása. —**

(Sajtó tudósítónktól.) A szeptemberi városi közgyűlés nagyon mozgalmasnak ígérkezik. Mint megírtuk már, a tanács megtartotta előkészítő ülését, viszont a tárgyak legnagyobb része nem kerülhetett még pénteken előkészítés alá, miután sok olyan tárggyal kell a szeptemberi közgyűlésnek foglalkozni, amelyek csak az előkészítő ülés után érkeznek be. Így szombaton újabb három indítványt adtak be. Beérkezett szombaton az első interpelláció is. Ezt dr. Fajka Lajos adta be. Az interpelláló azt kérde, hajlandó-e a város ügyi hatósága a közgyűlés határozatának megfelelőleg a balástya—öszszeszék—gajonyai és csengele—göbolyjárás uttesteket székaggyaggal meghordatva, haladéktalanul kijavíttatni, vagy csak írott malasztnak tartja-e a vonatkozó közgyűlési határozatokat?

Lantos Béla Szeged megye létesítésére tett indítványt. Az indítvány indoklásában elmondja Lantos, hogy Szeged megyének Szeged székhellyel való létesítése legforróbb vágya egész Szeged közönségének. Mint félhivatalos közlésekből megállapítható, a városnak ez a vágya most teljesebbé legkönyebben, amikor a kormány a megyeszékhelyek új beosztásával foglalkozik. Indítványa nem is kíván bővebb indoklást, annyira természetesen az, hogy Szegednek, mely kulturális és nemzeti szempontból egyaránt fontos és jelentékeny tényező Magyarországon, végre megyeszékhelynek kell lennie. Indítványozza ezért: mondja ki a közgyűlés, hogy fölkéri a város főispánját, polgármesterét, két országgyűlési képviselőjét, hogy a kérdést mindenkor a legnagyobb figyelemmel kísérik és ennek megvalósítását minden erejükkel támogatassák. Hatalmazza föl ezenkívül a közgyűlés a tanácsot, hogy fölrati kérelemmel forduljon a kormányhoz a város hő óhajának mielőbbi teljesítése érdekében.

Pásztor József két indítvánnyal szerepel

a szeptemberi közgyűlés napirendjén. Egyik indítványa a bérkocsisok visszaéléseinek megakadályozását célozza. Az indítvány, amely a tanácshoz van intézve, a következőket tartalmazza:

— Mondja ki a közgyűlés, hogy a bérkocsisüzletről szóló szabályrendelet 45. paragrafusát módosítja. Az a bérkocsis ugyanis, aki a szabályrendelet határozatai ellen vét, eddig csak a 100 koronáig terjedhető pénzbüntetés behajthatatlansága esetén volt büntethető elzárással. Az 1879. évi XL. törvény cikk szerint a kihágás büntetése nem haladhat túl öt napi elzárást és ötven forintnyi pénzbüntetést, ha törvényhatósági szabályrendeletben nyilvánított valamely cselekmény kihágásnak. Nyilvánvaló tehát, hogy az ötnapi terjedhető elzárást a száz koronás pénzbüntetés mellett mint önálló büntetési tételt lehet alkalmazni. Erre való tekint-

tettel módosíttassék a szabályrendelet úgy, hogy az a bérkocsis vagy bérkocsitulajdonos, aki a szabályrendelet intézkedései ellen vét, öt napig terjedhető elzárással és 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Pásztor második indítványa azt célozza, hogy a kormány állitson föl Szegeden tisztviselőkonyhákat. Az erről szóló indítvány itt következik:

Tekintetes Tanács! Kérem, sziveskedjenek itt következő indítványomat pártoló javaslatlalt a szeptemberi közgyűlés elé terjeszteni:

A kormány tudvalevőleg jelentékeny állami támogatással hat tisztviselőkonyhát állitott föl Budapesten. Ez intézményt a fővárosban a szükséghez képest továbbfejlesztik. Szeged Budapest után az országnak legnagyobb tisztviselő-városa. Az itt tartózkodó állami tisztviselők semmivel sincsenek rosszabb helyzetben, mint a budapestiek. Kűldjön a város közgyűlése sürgős feliratot a kormányhoz, amelyben kűrje, hogy Szegeden ugyanolyan föltételek mellett állitson föl tisztviselő konyhákat, mint Budapesten.

Az indítványokkal a tanács hétfői ülésén foglalkozik.

Őszi esemegék.

— Éva, az alma, meg a papírszövet. —

Éva, alig tizenöt éves, de lehet harmincöt is, lehet lenhaju, lenvirágszemű, vagy bronzhajú, éjsötét, ragyogó, mély szemekkel, kacár villanással, lenge, vagy molett tennettel: ahogy akarod. Nem a fantázia dobja elő őket, hanem az élet, ez a rettenetes élet. Madách szerint: a föld. Hol kis szikra mimeli urát, de torzalak csak, képe nem... És mégis keressük bennük a képet, a szépet, álmódó lélekkel. Valami újságot, valami miatt, mint ami megvan, valami bódítót, ami elvonja a figyelmünket csak egy pillanatra ettől a rettenetes világnomasztó érzéstől, amelyet a háboru eszeveszett esélyei aplikálnak a szívünk köré. Pedig szánjuk szegény Évákat, akik lépten-nyomon erkölcsi föltként tűnedeznek szemünk elé, akik

oly rövid a ruha, hogy nem takarhatják el a térdeiket. Talán nem is ők az okai, hogy így megsgaporodtak. Nem, nem, egészen bizonyosan nem. Ők csak uszályai, fekete, gyászos uszályai annak az irtózatost őrököknek, amely most halálos gázokkal, robbanó bombákkal, őrült lövegekkel és a felszabadult technika emberölő szerszámaival öli, pusztítja az embereket, fehéreket és színeseket, jókat, gonoszakat egyaránt és akit háborúnak kereszteltek az emberek. Évák, akik gyöngeek voltak megharcolni a fehér lélek lemondását, a sanyaruságot, nélkülözést követelő keserveit, akiket megrabolt az éhség, a betegség, a magukra maradottság. Akik elhagyott, magános éjszakákon hiába sirtak az elesett apa után, akik hiába siratták az apa

Késő szüret.

— Juhász Gyula verseskönyve. —

Tokaj szőlői szüretre értek. Dus fűrtökben isteni illat, drága méz, harmatból: csillogó gyémántékszer, könnyek megbékelt, sós zamatja és vérszínű csöppek a francia pezsgők kesernyész ízével; minden szem más és más, de együtt: egész; — és csak együtt egész a fűrt, amelyek tömegéből must és bor lesz. Az erjedő must már mutatja, hogy ez a bor istenek lakomáira készül esemegének; de a szőlők nagyobb felét még mindig nem szabad deszüretelni. Meghagyjuk novemberig a tőkén, hogy a szemek önmagukban kiforriának; a sok-sok mámorbaszálló íz egészen kristályosodjék, essenciává váljék és akkor kezdünk a szüreteléshez.

Késő szüret, — de milyen szüret! A tőkék nemesebbek, mint a régi gazda hitte volna; a termés csak azzal lett kevesebb, ami selejtesebb minőség lett volna, ha korán kezdjük Tokaj ünnepét és a minőség szinte fölmérhetetlen. Csuda történt a tőkékkel: a föld, az örök, isteni, teremő föld minden erejét, vé-

rét, finomságát kölesön adta a tőkék rengetegének, mint egy pazarló, könnyelmű király szórja szét a kincseit a fiatalság, szerelem és pezsgők széppé finomult mámorában.

Juhász Gyula, a költő szüretel. Ő maga „Késő szüret”-nek nevezi ezt az ünnepét és ideadja szerényen, komolyan a könyvét, új verseit: szőlői szüretre értek. És a könyv lapjait forgatva csodálkozunk: Késő szüret — azt mondja késő, — de milyen szüret! —

Nagyon nehéz nekem kritikát írni Juhász Gyuláról, akit mesteremnek vallok és vallottam nyilvánosan is, de ő maga megkönnyítette föladatomat, amikor így és ilyen könyvvé állította össze verseit. Ha valaki eljut idáig, arról már szólhat teljes objektivitással a tanítványa, vagy barátja is. Mert ugyan ki lenne olyan badar, hogy kritikus pőzzal álljon például a mifői Vénusz elé, vagy Arany János köteményeit azért szedje elő, hogy mindenáron hibákat fedezzen föl benne és vakon elrohanjon a szépségek színpompás mezőnyei mellett? Juhász Gyula pedig el-ért idáig, ahol a nagyképűségnek, póznak,

tanításnak már ninesen helye, senki részéről, aki a mában él. A kritikus hivatását elvégzik vele szemben majd az irodalomtörténet írói.

Mégis írni kell a kötetéről; legalább az erényeit ismerje meg az olvasó; a hangját, a melyre szordinót tett a bánat és saját egyénisége; a mosolyát, a könnyeit és szeliden szomorú, drága megbékélését az élettel, a sorsal, amely nagyon sok rosszat, nagyon sok fájdalmat tartogatott neki. Nos, ezt a legjobban bemutathatjuk saját versével. Ime, a „Béke” című verse, mutatóba:

És minden dolgok mélyén béke él
És minden tájak éjén csend lakik
S a végtelenség összhangot zenél
S örök valók csupán mély álmaink.

És minden bánat lassan béke lesz
És mindenik győtrődés győzelem
S a kinók kinja, mely vérig sebez,
Segit túllátni a szűk életen.

Testvéreim: a boldogság örök

Gazdasági kocsik, hintók, hajtókocsik és gyümölcszállítás-hoz ruganyos homokfutók nagy választékban kaphatók

IFJ. HODÁCS JÁNOS

kocsigyarában SZEGED, Tábor-utca 4. szám. Telefon 828.
Villamos megálló, tüzfűtő-laktanya. Kocsifényezések is elvállaltatnak.

